

Arrest

nr. 174 970 van 20 september 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 30 mei 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 april 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 juli 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 augustus 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat C. DE TROYER en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Soedanese nationaliteit te beschikken en geboren te zijn in Labado, Darfoer. In mei 2004 vluchtte u weg uit Labado nadat het werd aangevallen en enkele maanden later ging u naar het vluchtelingenkamp Kalma, bij Nyala. Eind juni 2015 kwamen er jongeren naar de kopieerwinkel in Nyala waar u werkzaam was om er te kopiëren. Op 1 juli 2015 kwamen er agenten van de veiligheidsdiensten naar uw werkplaats en arresteerden u. U werd door hen meegenomen naar hun kantoor waar u in een kleine cel werd gestoken. De volgende dagen werd u er mishandeld en ondervraagd over de jongeren die koppies waren komen nemen op uw werk. U vertelde hen dat u deze jongeren niet kende maar de agenten van de veiligheidsdiensten geloofden u niet.

Op 27 juli 2015 werd u dan vrijgelaten onder de voorwaarde dat u voor de veiligheidsdiensten ging spioneren. Toen u terugging naar uw werk zei de eigenaar van de studio waar u werkte dat hij u niet langer in dienst wilde hebben omdat hij geen problemen wilde. U vertrok toen uit Nyala op 3 augustus 2015 en ging via El Geneina naar Tsjaad. U reisde dan verder naar Libië waar u in september 2015 in een boot de oversteek maakte naar Italië. U ging dan met de trein naar Duitsland waar u vrienden had die u uitlegden hoe u verder moest reizen. U ging dan met de bus naar Keulen waar u een taxi nam naar België. U kwam aan in België op 25 oktober 2015 en vroeg er asiel aan op 4 november 2015.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde dat u in Labado geboren werd en er in **mei 2004** moest wegvluchten nadat uw dorp werd aangevallen (zie gehoorverslag CGVS p.4 &20). U verklaarde dat u daar wegging omdat er een probleem was met de Janjaweed en ze plaatsen aanvielen binnen Labado. U zei dat de Janjaweed de mensen van Labado aanviel samen met de regering maar niet te weten waarom ze Labado aanvielen.

Gevraagd of u zich nooit afgevraagd hebt waarom Labado toen aangevallen werd omdat het hier toch gaat om uw geboorteplaats die u omwille van deze aanval moest verlaten zei u dat u daar niet aan dacht en dat het ook op andere plaatsen gebeurt (zie gehoorverslag CGVS p.4). U legde verder uit dat u zich nooit afgevraagd had wat er nu precies gebeurd was in Labado omdat "het in Darfoer normaal is mensen plaatsen zien aan te vallen en mensen zien eigendommen in beslag nemen, het is normaal daar". Het enige wat u zich kon herinneren van de aanval op Labado was dat ze zeiden dat er iemand gedood werd, dat er iemand wegliep en dat de mensen hun bezittingen achterlieten. U wist echter niet waarom het Soedanese leger Labado zou aangevallen hebben. U zei ook dat iedereen in Labado vertrok na de aanval, samen met u (zie gehoorverslag CGVS p.5).

Later tijdens uw gehoor op het CGVS zei u dat de soldaten en de Janjaweed samen Labado aanvielen en ook **elkaar aanvielen**. **U bevestigde dan dat de Janjaweed tegen de soldaten vocht omdat volgens u de janjaweed tegen de regering zou vechten in Soedan omdat "iedereen zegt dat de regering onrechtvaardig is"**(zie gehoorverslag CGVS p.13-14).

Dat u zich nooit afgevraagd zou hebben waarom Labado aangevallen werd waardoor, volgens uw verklaringen, u en de andere bewoners het dorp moesten ontvluchten en in een vluchtelingenkamp bescherming moesten zoeken is niet geloofwaardig. Uw uitleg hiervoor, namelijk dat "het normaal is in Darfoer dat men plaatsen aanvalt" kan allerm minst overtuigen als verklaring voor het feit dat u zich nooit afgevraagd zou hebben waarom uw geboorteplaats verwoest werd waarna u tien jaar lang in een vluchtelingenkamp moest verblijven.

U verklaarde dat u in het Kalma kamp aankwam in de tiende maand van 2004 en dat er dus ongeveer 5 maand verstreken was toen sinds de aanval op Labado (zie gehoorverslag CGVS p.6).). U legde ook een "displacement certificate" neer van het vluchtelingenkamp in Kalma (zie groene map in het administratief dossier) waarop staat dat u op 17 december 2004 geregistreerd werd in het vluchtelingenkamp in Labado (zie gehoorverslag CGVS, p.10), hoewel u dus zei dat u in oktober in het Kalma kamp aankwam. Toen u daarmee geconfronteerd werd zei u dat, toen jullie wegvluchtten uit Labado, jullie niet meteen naar het vluchtelingenkamp gingen. U bevestigde dan wat u al eerder gezegd had, namelijk dat er ongeveer 5 maanden zaten tussen uw vertrek uit Labado en uw aankomst in het Kalma kamp (zie gehoorverslag CGVS p.11).

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd blijkt dat Labado aangevallen werd op 16 en 17 december 2004 waarbij het gebombardeerd werd door de Soedanese luchtmacht een aangevallen werd door Janjaweed milities en troepen van het Soedanese leger. De bevolking van Labado vluchtte daarna weg uit Labado, onder andere naar het Kalma vluchtelingenkamp. Deze informatie is dus duidelijk tegenstrijdig met uw verklaringen over de aanval op Labado, die volgens u in mei 2004 plaatsvond waarna iedereen daar wegvluchtte volgens u. Ook uw verklaring dat de Janjaweed tegen het Soedanese leger zou gevochten hebben tijdens de aanval op Labado is duidelijk tegenstrijdig met deze informatie.

Uit deze informatie blijkt verder dat Labado aangevallen werd door het Soedanese leger en Janjaweed milities omdat het dorp toen onder de controle stond van de rebellenbeweging SLA. Dat u niet weet dat Labado omwille van de aanwezigheid van SLA aangevallen werd, hoewel u op dat moment 16 jaar oud was is evenmin geloofwaardig.

Door uw verklaringen over de aanval op Labado die duidelijk tegenstrijdig zijn met de informatie over deze aanval kan er dan ook geen geloof gehecht worden aan uw verklaring dat u in Labado zou gewoond hebben en daar wegvluchtte nadat het werd aangevallen in 2004.

Tijdens uw gehoor op het CGVS verklaarde u dat u in 2015 vrijgelaten werd door de veiligheidsdiensten op voorwaarde dat u hen informatie ging bezorgen over de Janjaweed (zie gehoorverslag CGVS p.13).

U bevestigde dan opnieuw dat de veiligheidsdiensten u gevraagd zouden hebben om informatie in te winnen over de Janjaweed en toen u gevraagd werd waarom de veiligheidsdiensten informatie zouden willen over de Janjaweed zei u dat u het niet weet maar dat u weet dat “het niet goed gaat tussen de regering en de Janjaweed” en dat u hoorde dat “de mensen van de regering tegen de Janjaweed zouden vechten en elkaar vermoorden”. Gevraagd waarom de Janjaweed tegen de regering zou vechten zei u dat ze tegen de regering vechten omdat “iedereen zegt dat de regering onrechtvaardig is” (zie gehoorverslag CGVS p.13). Toen u gevraagd werd of de Janjaweed ook een rebellenbeweging zijn in Darfoer, zei u dat de Janjaweed een rebellenbeweging zouden zijn in Darfoer (zie gehoorverslag CGVS p.15).

Het dient opgemerkt dat uw complete onwetendheid omtrent wie of wat de Janjaweed zijn, ernstig afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw, door u geopperde, Darfurese afkomst. Het feit dat u verklaarde dat de Janjaweed bij de aanval op Labado, die u verkeerdelijk dateert in mei 2004, tegen de soldaten van het Soedanese leger gevochten zouden hebben en dat de Janjaweed als rebellenbeweging tegen de Soedanese regering zouden vechten omdat “men zegt dat de regering onrechtvaardig is”, is dermate frappant, en ongeloofwaardig, dat er reeds fundamentele twijfels rijzen met betrekking tot de geloofwaardigheid van de door u geopperde Darfurees-Soedanese afkomst. Immers, zoals ook te lezen valt in de objectieve informatie (toegevoegd aan het administratief dossier), zijn de Janjaweed-milities berucht en gekend in Darfoer, en er wordt algemeen aangenomen dat – hoewel de Soedanese overheid dit steeds met klem ontkende – de Janjaweed-milities financieel en materieel gesteund worden/ werden door de Soedanese overheid, als tegengewicht voor de in Darfoer aanwezige rebellengroepen.

U verklaarde dat u lid zou zijn van de Berti stam (zie gehoorverslag CGVS p.7) en toen u gevraagd werd of dit een Arabische of Afrikaanse stam is zei u het volgende: “Afrikaans, we horen van de oudere mensen dat zij zeggen dat hun voorouders vroeger van Afrikaanse landen kwamen, dat is wat ze zeggen, ik weet het niet.” **Dat u niet zou weten of uw stam een Arabische of Afrikaanse stam zou zijn, is gezien het etnische geweld tussen Afrikaanse en Arabische stammen (en de Janjaweed) en het belang van deze Afrikaans – Arabische opdeling van de verschillende stammen in Darfoer (zie informatie in de blauwe map in het administratief dossier) niet geloofwaardig.**

Toen er naar uw etnie gevraagd werd bij DVZ verklaarde u overigens dat u Arabier bent (zie verklaring DVZ, persoonsgegevens). Toen u hiermee geconfronteerd werd tijdens uw gehoor op het CGVS, zei u dat u eigenlijk niet zeker bent, er zijn mensen die Arabieren zeggen en anderen niet (zie gehoorverslag CGVS p.7). Wanneer u dan gevraagd wordt of de regering de Berti als Arabische of Afrikaanse stam beschouwt zegt u dat deze jullie als Afrikanen beschouwt en dat de Arabieren jullie slaven noemen. Het feit dat u dan bij DVZ zegt dat u Arabier bent en op het CGVS zegt dat u niet zeker bent of u Afrikaan of Arabier bent ondergraaft verder het feit dat u Berti zou zijn.

Omwille van de hierboven aangehaalde argumenten kan er dus ook geen geloof gehecht worden noch aan uw verklaringen dat u lid zou zijn van de Berti stam, noch dat u uit Darfoer afkomstig zou zijn. Bijgevolg kan er ook geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat u in Darfoer door de Soedanese autoriteiten vervolgd zou worden.

Gelet op bovenstaande vaststellingen, heeft u dus niet aannemelijk kunnen maken dat er in uwen hoofde een gegronde vrees voor vervolging, zoals bepaald in de conventie van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in aanmerking kan worden genomen.

Wat betreft de door u neergelegde documenten van het Kalma vluchtelingenkamp die hierboven al kort besproken werden: deze veranderen de hierboven gedane vaststellingen niet aangezien deze documenten allerminst een bewijs zijn van een verblijf in het Kalma vluchtelingenkamp daar ze gelijk waar door eender wie kunnen opgemaakt zijn en daar uw verklaringen over uw aankomst in en de reden voor uw vlucht naar Kalma niet geloofwaardig zijn (zie supra).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker “Document op de Janjaweed”.

Ter terechtzitting legt verzoekende partij een aanvullende nota met een fotokopie van het paspoort van verzoekers broer, verzoekers verblijfsvergunning, certificaat van burgerschap van woonplaats en een geboortakte.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 30 mei 2016 een schending aan van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag) en van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

Verzoeker merkt op dat de commissaris-generaal betwijfelt dat verzoeker werkelijk in Labado geleefd heeft, maar dat *“daarentegen, het feit in de kamp van Kalma geleefd te hebben, gewerkt te hebben in een winkel van Nyala en er verschillende problemen gekend te hebben (aanhouding en mishandeling) zijn niet door tegenpartij betwijfeld”*. Hij benadrukt dat zijn asielaanvraag niet gebaseerd is op de vlucht uit Labado, maar wél op de problemen die hij in 2015 in Nyala gekend heeft.

Hij legt uit dat hij 16 jaar oud was toen de aanval op Labado plaatsvond, dat hij niet naar de basisschool ging, dat hij *“heel onontwikkeld”* is en dat hij *“helemaal geen interesse heeft voor de politiek in zijn land”*. Hij meent dat zijn verklaringen *“een echte ervaring tonen”* en dat *“deze echte ervaring dus wel veel meer belangrijk is dan een versie van de feiten die door de medias gegeven wordt”*.

Dat hij verklaarde dat hij in het kamp van Kalma aankwam in oktober 2004, terwijl het december *“displacement certificate”* stelt dat hij er op 17 december 2004 aankwam, wijt hij aan het feit dat *“deze feiten meer dan 10 jaar geleden gebeurden”*.

Voorts voert hij aan dat hij *“nooit aangeduid heeft dat de aanval op Labado in mei 2004 gebeurde”*. Hij verklaarde weliswaar dat hij in mei 2004 uit Labado vertrok en dat er 5 maanden waren tussen de aanval op Labado en zijn aankomst in het kamp, maar hij wijst erop *“dat hij Labado in mei 2004 verlaten heeft en tegen dat hij op het einde van het jaar 2004 in de kamp van Kalma aangekomen, is, en dat hij ondertussen, hij in een andere kamp verbleef, om daar een operatie te ondergaan”*.

Waar verzoeker zou verklaard hebben dat de Janjaweed ook tegen het Soedanese leger heeft gevochten, stelt hij dat *“het nog eens de behandelende agent is, die hem op het dwaalspoor gebracht heeft door onmiddellijk te vragen of de Janjaweed tegen de regering was”*, dat verzoeker *“klaarblijkelijk de vraag van de behandelende agent niet begrepen heeft”* en dat *“het alleen over een misverstand of vertalingfout kan gaan”*.

Waar uit de informatie in het administratief dossier zou blijken dat de Janjaweed milities in Darfoer gekend en niet gewaardeerd zijn omdat ze financieel door de Soedanese autoriteiten ondersteund zouden worden, meent verzoeker dat *“deze informatie nochtans met veel voorzichtigheid genomen moet worden”* gezien *“het inderdaad gaat over geruchten die nog bevestigd moeten worden”* en gezien de commissaris-generaal *“zelf erkent daar zij vermeldt dat de Soedanese autoriteiten iedere meewerking met de Janjaweed negeren”*. Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker een document dat *“bewijst dat het ten onrechte is dat de Janjaweed met de Soedanese regering geassocieerd wordt en dat het hoofdzakelijk over geruchten die door het Westen verspreid zijn”*. Hij herhaalt dat hij *“altijd horen zeggen heeft dat de Janjaweed tegen de Soedanese regering was”* en is van oordeel *“dat men niet mag beschouwen dat de opinie van verzoeker onjuist is”*.

Verzoeker benadrukt dat hij op het Commissariaat-generaal *“geantwoord heeft dat het over een Afrikaanse stam ging omdat hun voorouders uit Afrikaanse landen kwamen”*. Hij stelt dat hij *“uitdrukkelijk negeert bij de Dienst Vreemdelingenzaken gezegd te hebben dat hij van Arabische herkomst was”* en dat *“het hier misschien over een vertalingfout of een misverstand in het hoofd van verzoeker gaat”*.

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te hervormen en hem als vluchteling te erkennen, hem minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen. In uiterst ondergeschikte orde vraagt verzoeker de bestreden beslissing *“nietig verklaren en de dossiers voor het Commissariaat Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen over te maken voor bijkomende onderzoeken”*.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier.

Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. Verzoeker verklaarde problemen te kennen in het vluchtelingenkamp Kalma, bij Nyala, nadat hij daarheen had moeten vluchten omwille van de aanval op Labado. Verzoeker maakt echter geenszins aannemelijk dat hij geboren werd in Labado, Darfoer en daar verbleven zou hebben tot zijn vlucht naar Nyala.

2.4. Zo verklaarde hij op de Dienst Vreemdelingenzaken nog dat hij van (etnische) afkomst "Arabier" is (verklaring DVZ, punt 6d), terwijl hij op het Commissariaat-generaal aangaf niet zeker te weten of de Berti-stam, waartoe hij zou behoren, een Afrikaanse of Arabische stam is, maar dat "ze zeggen" dat hun voorouders van Afrikaanse landen kwamen. De stelling in het verzoekschrift dat deze verklaring bij de Dienst Vreemdelingenzaken "*misschien een vertalingfout of een misverstand in het hoofd van verzoeker*" betreft, kan niet worden weerhouden, gezien uit het administratief dossier blijkt dat deze verklaring bij de Dienst Vreemdelingenzaken hem in het Arabisch werd voorgelezen, dat hij zijn verklaringen ondertekende waardoor hij zich uitdrukkelijk akkoord heeft verklaard met de inhoud ervan, en dat bij het aanvangen van het verhoor op het Commissariaat-generaal uitdrukkelijk werd gevraagd of hij opmerkingen had over het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken, waarop hij antwoordde: "*Alles was ok.*" (gehoor, p. 2). Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat hij op het Commissariaat-generaal "*geantwoord heeft dat het over een Afrikaanse stam ging omdat hun voorouders uit Afrikaanse landen kwamen*", blijkt uit het administratief dossier dat verzoeker, gevraagd of de Berti-stam een Arabische of Afrikaanse stam is, slechts erg twijfelachtig antwoordde: "*Afrikaans, we horen van de oudere mensen dat zij zeggen dat hun voorouders vroeger van Afrikaanse landen kwamen, dat is wat ze zeggen, ik weer het niet.*" (gehoor, p. 7). Ook ter terechtzitting herhaalt verzoeker dit laatste. Uit dergelijke dubbelzinnige en onzekere verklaringen omtrent zijn stam kan enkel blijken dat verzoeker niet bekend is met de (zie informatie in het administratief dossier) belangrijke opdeling van de verschillende stammen in Darfoer. Aangezien het etnisch geweld tussen deze stammen (en de janjaweed) op deze Afrikaanse/Arabische opdeling geënt is komen verzoekers verklaringen wereldvreemd voor kan hieruit slecht worden afgeleid dat verzoeker niet afkomstig is uit deze regio.

2.5. Ook over de aanleiding van zijn vlucht uit Labado - de aanval op dit dorp - legde verzoeker vage en foutieve verklaringen af. Zo gaf verzoeker verkeerdelijk aan dat Labado in mei 2004 aangevallen werd (gehoor, p. 4, 20), bleek hij niet te weten waarom Labado toen aangevallen werd, stelde hij zelfs hierin niet geïnteresseerd te zijn (gehoor, p. 4) en beweerde hij dat de soldaten en de Janjaweed het dorp Labado aanvielen maar ook elkaar (gehoor, p. 13-14). Uit de informatie in het administratief dossier blijkt

echter dat Labado aangevallen werd op 16 en 17 december, door het Soedanese leger en de Janjaweed, waarop de bevolking het dorp ontvluchtte. Voorts verklaarde verzoeker dat hij in het Kalma-kamp aankwam in oktober 2004 terwijl uit het door hem neergelegde "*displacement certificate*" blijkt dat hij er op 17 december 2004 geregistreerd werd.

2.6. De bewering in het verzoekschrift dat verzoeker "*nooit aangeduid heeft dat de aanval op Labado in mei 2004 gebeurde*", maar dat "*hij Labado in mei 2004 verlaten heeft en tegen dat hij op het einde van het jaar 2004 in de kamp van Kalma aangekomen is, en dat hij ondertussen, hij in een andere kamp verbleef, om daar een operatie te ondergaan*", doet geen afbreuk aan de vaststelling dat verzoeker op het Commissariaat-generaal ondubbelzinnig aangaf dat de aanval op Labado plaatsvond in mei 2004, waarop zijn gezin het dorp is ontvlucht (gehoor, p. 4, 20), terwijl de aanval volgens de objectieve informatie pas in december 2004 plaatsvond.

2.7. Waar hij in het verzoekschrift zijn verklaringen dat de Janjaweed ook tegen het Soedanese leger heeft gevochten, wijt aan het feit dat "*het nog eens de behandelende agent is, die hem op het dwaalspoor gebracht heeft door onmiddellijk te vragen of de Janjaweed tegen de regering was*", dat verzoeker "*klaarblijkelijk de vraag van de behandelende agent niet begrepen heeft*" en dat "*het alleen over een misverstand of vertalingfout kan gaan*", merkt de Raad op dat dit geenszins kan blijken uit het administratief dossier. Verzoeker gaf uitdrukkelijk aan dat ze de mensen aan vielen "*en elkaar*" (gehoor, p. 13), waarna gevraagd werd of de Janjaweed dan tegen de soldaten vocht, waarop verzoeker antwoordde "*Ja, janjaweed tegen de regering.*" (gehoor, p. 14) en vervolgens tweemaal bevestigde dat de Janjaweed tegen de regering vocht (gehoor, p. 14). Verder wijst de Raad erop dat - tot bewijs van het tegendeel - het vermoeden bestaat dat wat in het verhoorverslag, zoals samengevat weergegeven in de bestreden beslissing, opgenomen werd, overeenstemt met wat verzoeker werkelijk heeft verklaard (RvS 26 juni 2002, nr. 108.470). Tijdens het verhoor op het Commissariaat-generaal werd overigens aan verzoeker gevraagd of hij de tolk begreep, waarop hij bevestigend antwoordde (gehoor, p. 2) en kreeg hij op het einde van het verhoor de gelegenheid bijkomende opmerkingen te maken, maar hij heeft niets gemeld omtrent de communicatie met de tolk. Het volstaat dan ook niet om, na confrontatie met een negatieve beslissing, louter te stellen dat "*het alleen over een misverstand of vertalingfout kan gaan*". Integendeel de vaststelling dat verzoeker meerdere keren bevestigde dat de Janjaweed tegen het Soedanese leger vocht kan enkel betekenen dat verzoeker niet bekend is met Darfur, noch met de burgeroorlog aldaar en noch met de gevolgen voor de plaatselijke bevolking.

2.8. Dat verzoeker 16 jaar oud was toen de aanval op Labado plaatsvond, dat hij niet naar de basisschool ging, dat hij "*heel onontwikkeld*" is en dat hij "*helemaal geen interesse heeft voor de politiek in zijn land*", zoals wordt aangevoerd in het verzoekschrift, kan een dergelijke gebrekkige en foutieve kennis geenszins verschonen. Van iemand die toen 16 jaar was, kan wel degelijk redelijkerwijs worden verwacht dat hij doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met zijn eigen leven en die hij zelf aanbrengt in zijn asielrelaas. De Raad benadrukt dat een beperkte scholing overigens niet inhoudt dat verzoekers inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond) of verzoeker zouden verhinderen zijn directe omgeving en leefwereld te omschrijven. De stelling in het verzoekschrift dat "*deze feiten meer dan 10 jaar geleden gebeurden*" is evenmin dienstig, gezien het redelijk is te verwachten dat bepalende ervaringen in iemands leven - zoals *in casu* de aanval op verzoekers geboortedorp en de hierop volgende vlucht - dermate in het geheugen gegrift staan dat deze persoon daar in een later stadium nog een gedetailleerde en coherente beschrijving van kan geven.

2.9. Daarenboven is het geheel ongeloofwaardig dat verzoeker, bevraagd over de Janjaweed, enkel kon aangeven dat het een rebellenbeweging is in Darfoer, die tegen de Soedanese regering zou vechten omdat "*men zegt dat de regering onrechtvaardig is*" (gehoor, p. 13), maar dat hij geen melding maakte van het feit dat er algemeen wordt aangenomen dat - hoewel dit steeds ontkend werd door de Soedanese overheid - de Janjaweed-milities financieel en materiaal gesteund worden/werden door de Soedanese overheid, als tegengewicht door de in Darfoer aanwezige rebellengroepen, zoals blijkt uit de informatie in het administratief dossier. In zijn verzoekschrift voert verzoeker aan dat "*deze informatie nochtans met veel voorzichtigheid genomen moet worden*" gezien "*het inderdaad gaat over geruchten die nog bevestigd moeten worden*" en gezien de commissaris-generaal "*zelf erkent daar zij vermeldt dat de Soedanese autoriteiten iedere meewerking met de Janjaweed negeren*". Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker een document dat "*bewijst dat het ten onrechte is dat de Janjaweed met de Soedanese regering geassocieerd wordt en dat het hoofdzakelijk over geruchten die door het Westen verspreid zijn*". De Raad stelt vast dat ook het door verzoeker neergelegde "*Document op de Janjaweed*" vermeldt dat er in de regio van Darfoer geruchten circuleren over de banden van de Janjaweed met de

Soedanese overheid. Dat verzoeker aldus geen enkele melding maakte van deze geruchten, is niet verenigbaar met zijn voorgehouden profiel. Dit klemmt te meer nu niet kan worden aangekomen dat verzoeker niet weet wie de dorpen in Darfoer heeft aangevallen. Immers indien verzoeker geboren zou zijn in Darfoer, zijn dorp Labado is moeten ontvluchten omwille van een aanval door het Soedanees leger en de Janjaweed, en die vervolgens jarenlang verbleven heeft in het vluchtelingenkamp Kalma, samen met andere dorpsgenoten die Labado om die reden zijn ontvlucht, dan is geheel uitgesloten dat verzoeker over de strijd in Darfoer geen correcte informatie kan geven. Dit ondergraaft de waarachtigheid van verzoekers herkomst uit Darfoer.

2.10. De fotokopie van het paspoort van verzoekers broer dat ter terechtzitting wordt neergelegd kan de geloofwaardigheid van zijn herkomst niet herstellen nu zoals verwerende partij ter terechtzitting stelt, het slechts een fotokopie van een titelbladzijde betreft zonder foto en voorts de band met verzoeker niet wordt aangetoond. De overige documenten, verzoekers verblijfsvergunning, certificaat van burgerschap van woonplaats en een geboorteakte waarvan ter terechtzitting fotokopieën worden neergelegd, zijn zo stelt de verwerende partij vast, geen originele documenten. Bovendien behoort het beoordelen van de authenticiteit en de bewijskracht van neergelegde documenten tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad, zonder dat hij de stukken van valsheid moet betichten. De Raad moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet zijn taak zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). De Raad hecht geen geloof aan fotokopieën aangezien deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk en aldus geen bewijswaarde hebben (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Verder is een document slechts één element in het asielrelaas en hangt de bewijswaarde af van de asielzoekers verklaringen en andere objectieve criteria. Verzoeker gaat er aldus aan voorbij dat de louter neergelegde documenten op zichzelf niet vermogen de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Ten slotte volstaat het niet louter documenten neer te leggen maar moet het nut ervan worden aangetoond en moet worden aannemelijk gemaakt dat deze waarachtig en betrouwbaar zijn. Er werd dienaangaande reeds vastgesteld dat verzoeker zijn herkomst uit Darfoer niet aannemelijk maakt.

2.11. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.12. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.13. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.14. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonde.

2.15. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig september tweeduizend zestien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK